

Overgang fra ung til voksen- med særligt fokus på unge med handicap.

Socialrådgiverdage 2017

Stine Frick og May-Britt Søndergaard Justesen

Hvem er vi:

- Stine Frick, socialrådgiver. Uddannet ved Aalborg Universitet i 2010.
- May-Britt Søndergaard Justesen, socialrådgiver og cand. soc. Uddannet ved Aalborg Universitet i 2006.
- Arbejder til dagligt i Specialgruppen for Børn og Unge, Aalborg Kommune. Stine i Ungegruppen og May-Britt i Modtagelsen.
- Mail: sfr-fb@aalborg.dk og mayb-fb@aalborg.dk

Struktur for workshop

- Gennemgang af pointer i debatindlæg
- Lovgivningen på området
- Case som inspiration til Gruppedebat
- Gennemgang af oplevelser fra praksis
- Plenumdebat omkring løsningsforslag

Debatindlæg Politiken d. 19-03-17

- Debatindlæg omkring overgang ung/voksen ift. unge med handicap.
- Problemstillingerne berørt i debatindlægget:
 1. Unge med usynlige handicap (fx autisme) har det ekstra svært i overgangen fra ung til voksen, idet deres støtte behov ikke er så konkret/synligt som fx en der sidder i kørestol.
 2. Støtten i børnelovgivningen og voksenlovgivningen har forskellige fokus/støtte muligheder og det giver mange gange problemer i overgangen.
 3. Mange unge oplever at de starter forfra med udredninger/undersøgelser mm. ift. hvad de kan og ikke kan, når deres sag overleveres til voksenområdet
 4. De unge er voksen på papiret, men lang fra modne til at klare sig selv.
 5. Vi ønsker debat om denne overgang. Hvordan gør vi det bedre.

Debat indlægget kan læses her: <http://www.socialraadgiverne.dk/debatindlaeg/vigtig-stoette-skal-hjaelpe-unge-handikap-voksenlivet/>

Lovgivning på børnehandicapområdet:

Serviceoven:

- Merudgifter § 41
- Tabt arbejdsfortjeneste § 42
- Aflastning § 84
- Børnefaglig undersøgelse § 50
- Foranstaltninger § 52

Fokus på at kompensere den unge/forældrene, så den unge kan leve et liv, så tæt på det liv andre unge lever, som muligt.

Lovgivning på voksenalderen:

Serviceoven:

- Merudgifter § 100
- Bostøtte § 85
- Botilbud midlertidig og permanent

Aktivoven

Beskæftigelsesindsatsoven

Pensionsoven

To veje for den unge med handicap:

1. Førtdispension (Kompenserende)
2. Ikke-pension (Uddannelse/beskæftigelsesrettet)

Case til gruppedebat og plenum.

X har været anbragt siden 10årsalderen på et lille opholdssted. Han har Aspergers Syndrom (diagnosticeret i 18årsalderen) og har traumer fra opvæksten, herudover er han af anden etnisk oprindelse end dansk, og familien anerkender ikke hans diagnose, men kalder ham dum og doven.

X flytter i egen lejlighed og anbringelsen ophører, ved det fyldte 18. år. Herefter bevilges der efterværn med kontaktperson.

Det viser sig hurtigt, at støtten er utilstrækkelig. Rådgiver har overvejelser om afslutte efterværnet, og får den unge i en form for opgangsfællesskab. Der er dog årelang ventetid til dette, og den unge fastholdes derfor i efterværn. Han samarbejder omkring handleplanen, men udviklingen er nærmest ikke-eksisterende.

I samarbejdet med vokseområdet bliver det tydeligt, at den unge kan få maksimalt 4 timers bostøtte om ugen. Det er tydeligt i arbejdet med den unge, at der er behov for 10+ timer, for at få hverdagen til at fungere.

Den unge modtager frem til det fyldte 23. år kontaktpersonsstøtte. For at gøre den unge klar til overgangen til bostøtte 4 timer om ugen, laves der en nedtrappingsplan. Rådgiver oplever, at nedtrappingsplanen er for systemets skyld, ikke for den unges skyld.

Den unge modtager i dag 4 timers bostøtte om ugen. Transport er regnet i timerne, så reel ATA er ca. 2½-3 timer ugentligt. Han møder ikke længere kontinuert op i sit dagtilbud.

Før udflytning i egen bolig færdiggjorde X en gymnasial uddannelse, med store vanskeligheder. Hans faglige niveau ligger på universitetsniveau, men han har store sociale vanskeligheder, som betyder, at han har behov for en langt mere håndholdt indsats. Han er derfor startet i et dagtilbud målrettet unge med psykiske vanskeligheder, der har behov for at træne fremmøde og personlig udvikling.

Gruppedebat (tal sammen ved bordene)

- Hvilke tanker omkring overgangen sætter casen i gang hos jer?
- Snak med hinanden om jeres erfaringer eller tanker omkring overgangen?

Oplevelser fra praksis:

Hypotese: Unge med hjerneorganiske lidelser (usynlige handicaps) oplever en svær overgang fra ung til voksen i kommunalt regi og mange oplever utilstrækkelig/forkert støtte efter det fyldte 18. år.

Oplevelser/tanker fra socialrådgiverpraksis:

- På børneparagrafferne er der fokus på trivsel og udvikling; livsduelighed. Støtten er til tider massiv, for at sikre den unge.
- På voksenparagrafferne er der stort fokus på uddannelse og beskæftigelse. Det forventes, at den unge er voksen, samtidig forventes det, at forældrene til den unge fortsat løfter en store forældreopgave.
- Mange af de unge har haft varierende grad af skolevægring. Nogle af dem har slet ikke fuldført folkeskolen som konsekvens heraf. Dette betyder, at de er meget langt fra uddannelse og beskæftigelse.
- Diskrepans mellem det, de unge magter, og det, der forventes i Jobcenter og Social- og Ydelsescenter
- Konsekvens: De unge trækker sig fra støtten – de mister indtægt, ret til vigtigt socialpædagogisk støtte, mulighed for uddannelse på lige fod med jævnaldrende
- Samfundsmæssig og økonomisk konsekvens: stort forbrug på en skæv indsats: de unge skal stabiliseres og i trivsel, før de kan honorere de krav, samfundet stiller til dem
- Personlig konsekvens for de unge: lavt selvværd, dårlig trivsel, dårligt funktionsniveau

Forældre oplevelser fra praksis:

- Manglende sammenhæng mellem den unges evner, og de tilbud, de får i både STU-regi og normalsystemet
- Minimal støtte ift. ADL
- Modsatrettede støttemuligheder ift. før og efter det fyldte 18. år
- De unge taber – der ses ofte regression, uden der tilbydes støtte
- Nogle oplever, at de står med en større forældreopgave efter det fyldte 18. år, da der ikke tilbydes støtte til at håndtere de udfordringer, der er i forældrearbejdet omkring de unge
- Der arbejdes ikke længere med motivation, så den unge vil tage imod støtten; ”et nej er et nej”

Løsninger?

Vores tanker:

- En sammenhængende handleplan, der rækker ud over det fyldte 18. år
- Rådgiver bliver på sagen, trods overgangen (til støtte iht. SEL)
- Fastholde livsduelighedsfokus, så de unge ikke mister kompetencer